

T o n í k P r o š e k .

Bystrý, ztepilý temperamentní mladík, nejmladší syn čs. legio-
nů z první války, rolník v české osadě Melované. Chlapík k po-
slouchání, na němž mnohé dívčí oko se zálibou spočinulo. Jeho otec
neměl být varu na své tři syny hrdý. Dva z nich už dříve byli vo-
jáci čs. zahraniční armády, jeden v SSSR, ~~je~~ druhý ve Velké Brite-
nii. Dosa byl jen on nejmladší, Toník.

Po osvobození Rudou armádou Volyně od německého panství by-
dlil v Prošků ruský major. I on si oblíbil bystrého chlapce a chtěl
si jej vzít s sebou jako spojku.

Býti spojkou u majora zaručovalo téměř stoprocentní jistotu
přečkati ve zdraví tuto válku. Toníka však nesvedla tato lákavá
nabídka. Věděl, že v SSSR je čs. armáda, v níž bojuje jeho bratr a
příklad jeho bratří jej táhl do řad vlastních, československých,
ač tam neměl naděje na žádné výsady, jak mu je v ruské armádě na-
bízel major.

Stal se vojákem 1. čs. brigády. I odtud se jej major pokoušel
ještě vyzvednouti k sobě - marně. Toník, který po ukončení poddůs-
tojnické školy se stal velitelem družstva ~~xxx~~ samopalníků, cítil
se tu ve svém ~~životě~~ živlu a za nic na světě nechtěl měnit to-
to místo za místo spojky u majora.

Velitelé ocenili jeho snahu a tak Toník rychle postupoval.
Do bojů o Duklu šel už jako desátník. V době bojů byl povýšen na
četaře. Na výšince 534 padl smrtí hrdinnou.